Benaia, fiul lui Iehoiada

Benaia, fiul lui Iehoiada

Nu-l pot omite nicidecum pe Benaia. încă de pe vremea când eram copil, pe când mama ne istorisea toate aceste întâmplări, am prins o dragoste aparte pentru Benaia, unul dintre vitejii lui David.

„Benaia, fiul lui Iehoiada, fiul unui om din Cabţeel, bărbat viteaz şi vestit prin faptele lui. El a ucis cei doi lei ai Moabului. S-a coborât în mijlocul unei gropi, unde a ucis un leu, într-o zi când căzuse zăpada. El a ucis pe un Egiptean care avea o statură de cinci coţi; şi Egipteanul avea în mână o suliţă, ca sulul unui ţesător. S-a coborât împotriva lui cu un toiag, a smuls suliţa din mâna Egipteanului şi l-a ucis cu ea" (1 Cronici 11.22-23). (Oare leii Moabului pot fi luaţi ca un simbol pentru firea păcătoasă, leul din groapă pentru Diavolul şi Egipteanul pentru lume?)

Iehoiada, tatăl lui Benaia, era domnitorul fiilor lui Aaron (1 Cronici 12.27); familia sa provenea din Cabţeel, una din cetăţile cele mai depărtate ale seminţiei lui Iuda, la hotarele Edomului, în sud (Iosua 15.21). în cursul luptelor şi a intrigilor care au însoţit suirea pe tron a lui Solomon, Ioab a trecut de partea lui Adonia, dar Benaia a rămas totdeauna fidel regelui legitim.

Să ne oprim acum şi asupra celor câteva cuvinte care ni se spun despre Benaia ca tată: „Al treilea comandant al armatei, pentru luna a treia, era Benaia, fiul preotului Iehoiada, capul; şi în divizia lui erau douăzeci şi patru de mii de oameni. Acest Benaia era un bărbat viteaz printre cei treizeci şi în fruntea celor treizeci. Fiul său Amizadab era în divizia sa." (1 Cronici 27.5-6.)

Ce sentiment de uşurare încearcă un părinte care are un asemenea fiu pe care se poate sprijini la bătrâneţe! Ce înţelegere deplină, ce încredere reciprocă şi ce unitate de gândire trebuie să fi caracterizat pe Benaia şi fiul lui! Aceasta ne duce cu gândul la Timotei care lucra cu Pavel pentru cauza Evangheliei asemena unui fiu cu tatăl său. Ce poate fi mai dulce pentru cel care a avut parte de relaţii atât de intime?

Dumnezeu să vă binecuvinteze şi să vă dea înţelepciunea necesară pentru ca şi copiii voştri, chiar încă mici fiind, să devină tovarăşii voştri de lucru, astfel ca atunci când vor fi mari să puteţi lucra împreună cu ei într-o armonie deplină!